

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9517100082
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Zdenka Cabanová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2017:9517100082.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica samosudkyňou Zdenkou Cabanovou, v trestnej veci vedenej proti C. J., pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.08.2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný:
C. J., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom B., T. č. XXXX/X,
prechodne bytom B., ul. X. L. č. 7A

je vinný, že

potom, ako dňa 02.02.2017 v čase o 00.17 h na Hviezdoslavovej ulici v Lučenci, pred domom č. 52 bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Lučenci, v zložení stržm. Bc. M. M. a ppráp. M. Š., vyzvaný J. H., ako vodič motorového vozidla zn. Renault Lagúna, ev. č. O aby vystúpil z vozidla a podrobil sa dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, pričom J. H. mal uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo do dňa 15.06.2021, z vozidla vystúpil C. J., pristúpil k ppráp. M. Š. a opýtal sa, či sa nedá vec vybaviť nejako inak, aby bolo dobre a aby nemal nikto problém, následne odišiel k J. H., počas čoho ppráp. M. Š. privolal k sebe stržm. Bc. M. M., následne sa C. J. vrátil k hliadke Obvodného oddelenia PZ v Lučenci stojacej v tom čase za motorovým vozidlom zn. Renault Lagúna vľavo a vystretím pravej ruky podával ppráp. M. Š. úplatok v minimálnej hodnote 100.-€ so slovami: „Tu máte a urobte tak, aby bolo dobre...“, na základe čoho bol hliadkou vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania formou podplácania, na čo menovaný odpovedal slovami: „Ale no, nedalo by sa to nejako spraviť tak, aby bolo dobre, aby nikto nemal problém?“ ; pričom uvedeným konaním ponúkal úplatok verejným činiteľom,

t e d a

v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo ponúkol úplatok a taký čin spáchal voči verejnému činiteľovi,
č í m s p á c h a l

prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR podala na obvineného C. J. obžalobu pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného C. J., výsluchom svedkov ppráp. C. E. a stržm. Bc. C. C., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov T. T. a I. Y., prečítaním listinných dôkazov, ktoré v ďalšej časti tohto rozhodnutia budú uvedené, oboznámil podstatný obsah pripojeného spisu vedeného pod sp. zn. 2T 116/2016 Okresného súdu Lučenec a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 02.02.2017 sa obžalovaný C. J., I. Y., N. K. a T. T. nachádzali v herni Rio v Lučenci na Železničnej ulici. Svedkyňa T. T. si ku všetkým trom len prisadla, pretože dovtedy sa vzájomne nepoznali. Dohodli sa, že sa pôjdu do Zvolena najesť a za tým účelom z herne vyšli a všetci štyria nastúpili do osobného motorového vozidla zn. Renault Lagúna, ev. č. O ktorého vodičom bol svedok I. Y.. Osobné motorové vozidlo aj viedol svedok I. Y., ktorý v tom čase mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá až do dňa 15.06.2021. Službukonajúca hliadka Obvodného oddelenia PZ Lučenec v zložení svedkov ppráp. C. E. a stržm. Bc. C. C., v čase od 18.30 h dňa 01.02.2017 do 06.30 h dňa 02.02.2017, vykonávala zásahovú službu a v uvedenej herni vykonali kontrolu osôb. Keď si všimli, že pred herňou je odstavené osobné motorové vozidlo zn. Renault Lagúna, ev. č. O na ktorom zvykol jazdiť svedok I. Y., o ktorom mali vedomosť, že v tom čase mal uložený zákaz vedenia motorového vozidla, z neďalekého miesta v odstavenom služobnom vozidle pozorovali, kto do vozidla zn. Renault Lagúna nastúpi. Po určitom čase zistili, že do vozidla nastúpili dvaja muži a dve ženy. Všimli si, že na miesto vodiča si sadol svedok I. Y., vedľa neho N. K., za vodiča si sadol obžalovaný C. J. a vedľa neho svedkyňa T. T.. Mená všetkých štyroch osôb hliadka vedela z dôvodu, že v čase, kedy vykonávala kontrolu osôb v herni RIO, boli tieto osoby kontrolované. Keď sa posádka motorového vozidla z miesta pohla, vyšli na ul. M. Rázusa a s vozidlom zastavili na ul. Hviezdoslavovej pred domom č. 52. Svetelnou signalizáciou dávali vedieť vodičovi prenasledovaného motorového vozidla, aby zastavil. Toto vozidlo mala policajná hliadka na dohľad. Nenastala situácia, pri ktorej by sa im bolo osobné motorové vozidlo vedené svedkom I. Y. stratilo z dohľadu. Na Hviezdoslavovej ulici s motorovým vozidlom policajná hliadka zastala tak, aby zabránila osobnému vozidlu zn. Renault Lagúna prípadnému úniku. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že svedok I. Y. bol vyzvaný, aby z vozidla vystúpil a predložil doklady potrebné na vedenie a prevádzku motorového vozidla a aby sa podrobil dychovej skúške. Svedok I. Y. opakovane tvrdil, že vozidlo nevedol a slovným prejavom dával najavo, že nevidí preto dôvod podrobiť sa dychovej skúške. Z vozidla, po krátkom čase, vystúpil aj obžalovaný C. J., ktorý sa svedka ppráp. C. E. pýtal, či to nevedia nejakým spôsobom vyriešiť tak, aby bolo dobre. Následne sa obžalovaný C. J. nahol do osobného vozidla, do ktorého si predtým sadol I. Y., s ktorým sa chvíľu dohadoval. V tom čase prevzal od svedka I. Y. papierovú bankovku alebo bankovky. Toto videla svedkyňa T. T., ktorá v tom čase vo vozidle sedela. Komunikovali medzi sebou po cigánsky, všetkému svedkyňa T. T. dobre nerozumela, ale videla, ako svedok I. Y. podával obžalovanému peniaze. Z ich rozhovoru ale vyrozumela, že peniaze mali byť na podplatenie policajtov. Bolo preukázané, že z motorového vozidla vystúpil svedok I. Y. a obžalovaný, keď sa vzpriamili, pristúpil ku svedkovi ppráp. C. E. a opýtal sa ho, či sa nedá vec vybaviť nejakým spôsobom, aby bolo dobre a vystretím pravej ruky podával svedkovi ppráp. C. E. bankovku v hodnote 100.-€ so slovami „tu máte a urobte tak, aby bolo dobre“. Takto opísal situáciu nie len svedok ppráp. C. E., ale aj svedok nstržm. Bc. C. C.. V čase, kedy obžalovaný ponúkal svedkovi E. peniaze, stáli pri zadnej časti motorového vozidla svedka I. Y. a svedok Bc. C. spolu so svedkom I. Y. stáli pri služobnom motorovom vozidle, pretože svedka I. Y. mienil podrobiť dychovej skúške, ktorej sa po opakovanej výzve podrobil až v čase, kedy sa na miesto dostavili telefonicky privolaní riaditeľ Obvodného oddelenia PZ Lučenec spolu so svojim zástupcom. Bola medzi nimi vzdialenosť 5 alebo 7 metrov. Obžalovaný pri ponúkaní bankovky stál otočený tvárou na svedka Bc. C. a svedok E. stál oproti obžalovanému. Následne bol obžalovaný vyzvaný svedkom E., aby upustil od protiprávneho konania. O celej tejto situácii bol bezprostredne telefonicky informovaný riaditeľ Obvodného oddelenia PZ Lučenec svedkom E., ktorý mu volal zo svojho súkromného mobilného telefónu na jeho služobný telefón. Bolo tiež preukázané, že na mieste samom vôbec nebolo spomínané slovo „pokuta“ v akejkoľvek súvislosti.

Obžalovaný C. J. v prípravnom konaní využil svoje právo a odoprel vypovedať. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Na svoju obhajobu v podstate uviedol, že v bare Rio sa všetci štyria stretli. Svedok I. Y. už tam sedel so svojou priateľkou N. a ešte s jedným dievčaťom, ktoré nepoznal. On prišiel posledný. Na mieste vypil dva, tri alebo štyri poháriky hruškovice a potom všetci štyria z baru odišli a pred barom nastúpili do osobného motorového vozidla, ktoré viedol svedok I. Y.. Počas jazdy si všimol, že za vozidlom ide policajná hliadka a keď svedok I. Y. s vozidlom zastavil, videl a počul, ako ho príslušník PZ vyzval, aby predložil občiansky preukaz aj vodičský preukaz a požiadal ho, aby vystúpil z motorového vozidla. Svedok I. Y. sa vypytoval, prečo má vystúpiť s vozidla a tvrdil, že vozidlo nešoféroval. Počul, že svedok I. Y. aj v čase, kedy už stál pri motorovom vozidle tvrdil, že nešoféroval a tvrdil policajtovi, že nemá vodičský preukaz, ale že ho má on, a ukázal na neho. Ďalej vypovedal, že „potom neviem, ako sme sa ocitli v aute, teda v aute I. Y.“ ale si pamätá, že „zrazu“ sa policajti rozprávali so svedkom I. Y.. Potom on vystúpil z vozidla. Dodal, že na mieste cítil opitosť, mal dosť vypité. Priznal, že sa pýtal policajta, či sa to nedá nejak vyriešiť pokutou. Pýtal sa to tohto policajta, ktorý na neho tvrdí, že jemu núkal úplatok. Uviedol, že mu hovoril: „...pán policajt, prosím Vás pekne, môžeme to nejak tak spraviť, aby už bolo dobre, aby sa vyplatila pokuta a mohli sme ísť všetci domov...“ Poprel, že by bol mal v tom čase v ruke 100-eurovú bankovku. Pýtal sa ho z toho dôvodu, lebo chcel, aby bolo dobre, aby „sme nedostali veľkú pokutu“, chcel s ním zjednať menšiu pokutu.

Poprel, že by bol policajtovi ponúkal peniaze, lebo žiadne pri sebe nemal, len pár drobných. Takisto poprel, že by si bol býval v aute požičiaval peniaze od svedka I. Y., alebo od „tých dievok“.

Nevedel vysvetliť, prečo s policajtom zjednával čo najnižšiu pokutu. Tiež nevedel, či vôbec policajt hovoril niečo také, že hrozí svedkovi I. Y. pokuta.

Svedok ppráp. C. E. vypovedal, že v služobnom motorovom vozidle sa nachádzali spolu s kolegom, svedkom Bc. C. C.. Keď zastavili osobné motorové vozidlo zn. Renault Lagúna na ul. Hviezdoslavovej, osobne ním bol svedok I. Y. vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške. K zastavenému motorovému vozidlu sa postavili služobným motorovým vozidlom tak, aby mu zabránili v prípadnom úniku, pretože v minulosti už mali skúsenosti s jeho vodičom, snažil sa im ujsť. V čase, kedy zastavovali osobné motorové vozidlo už vedeli, koho zastavujú. Mali vedomosť aj o tom, že svedok I. Y. mal zákaz vedenia motorového vozidla. V čase, kedy vyzval svedka Y., aby predložil doklady oprávňujúce na vedenie motorového vozidla a žiadal ho, aby sa podrobil dychovej skúške, svedok sedel na mieste vodiča. Pamätal si, že viackrát opakoval, že motorové vozidlo nevedol. Y. sa odmietal podrobiť dychovej skúške aj v čase, kedy už stál vedľa motorového vozidla. V krátkom čase z motorového vozidla vystúpil aj obžalovaný C. J., pristúpil k nemu a opýtal sa ho, či to „nevieme nejak vyriešiť tak, aby bolo dobre.“

Jedine kolega mohol vidieť, ako k nemu obžalovaný C. J. natiahol ruku s bankovkou, pretože v čase, kedy mu obžalovaný núkal peniaze, obaja stáli pri zadnej časti motorového vozidla svedka I. Y. a kolega so svedkom I. Y. stáli pri služobnom motorovom vozidle.

Pamätal si, že keď sa opýtal, ako to myslí, keď sa ho obžalovaný pýtal, či to nevedia nejak vyriešiť tak, aby bolo dobre, vtedy k nemu obžalovaný natiahol ruku. V ruke videl 100-eurovú bankovku, ale či mal jednu alebo ich bolo viac, k tomu sa vyjadriť nevedel. Núkal mu peniaze so slovami, „aby chlapec nemal problémy, aby sa to nejak urovnalo, aby bolo dobre“.

Vzhľadom na správanie sa obžalovaného, telefonicky zo svojho súkromného mobilného telefónu zavolať riaditeľovi obvodného oddelenia. Mal vedomosť o tom, že v tom čase mali pohotovosť riaditeľ so svojim zástupcom. Volal mu na jeho služobný mobil. Hlavný dôvod prečo mu telefonoval bol ten, že mu obžalovaný C. J. ponúkal peniaze. Riaditeľ so svojim zástupcom sa krátko na to dostavili na ul. Hviezdoslavovu. Pamätal si, že len keď prišli na miesto, vtedy sa svedok Y. podrobil dychovej skúške. Či sa na mieste podrobil dychovej skúške aj obžalovaný C. J. alebo až na obvodnom oddelení, nevedel sa rozpačovať. Vedel, že celú posádku tohto motorového vozidla predviedli na obvodné oddelenie. Na otázku, či sa na mieste rozprávali o pokute, prípadne, či vôbec na mieste padlo slovo „pokuta“ v akejkoľvek súvislosti, svedok vypovedal, že určite nie, pretože ani nebolo možné za takýto delikt vodičovi uložiť pokutu.

Svedok dodal, že si dobre pamätá, že v čase, keď obžalovaný natiahol ruku so 100-eurovou bankovkou smerom k nemu, vôbec nehovoril o riešení tejto situácie blokovou pokutou, ani nehovoril niečo v tom

zmysle, aby sa znížila bloková pokuta. Nemala sa aká pokuta znižovať, pretože ani on a ani jeho kolega svedkovi I. Y. nič nehovorili o pokute.

Dodal, že od baru RIO motorového vozidla zn. Renault Lagúna mali stále na dohľad, išli za ním, nevznikol priestor na to, aby niekto z vozidla vystúpil.

V závere svojej výpovede uviedol, že spolu so svedkom Bc. C. C. bezprostredne po zásahu spísali úradný záznam, v ktorom podrobne opísali situáciu, aká bola na mieste.

Svedok Bc. C. C. vypovedal zhodne s výpoveďou svedka C. E.. Takisto uviedol, že vozidlo zn. Renault Lagúna mali stále na dohľad od herne RIO až po miesto jeho zastavenia. Pre časový odstup si spočiatku nevedel spomenúť na meno osoby, ktorá vozidlo viedla, bezpečne vedel, že vozidlo nevedol obžalovaný. Dodal, že svetelnou signalizáciou dávali vedieť vodičovi prenasledovaného motorového vozidla, aby zastavil, čo sa aj stalo na Hviezdoslavovej ulici. So služobným vozidlom zastavili tak, aby prenasledované vozidlo zablokovali. Pamätal si, že vodiča motorového vozidla vyzvali, aby sa podrobil dychovej skúške, načo im tvrdil, že vozidlo nevedol a pýtal sa, z akého dôvodu sa má preto podrobiť dychovej skúške. Toto vodič opakoval aj v čase, kedy vystupoval z vozidla z miesta vodiča. V priebehu výsluchu si svedok spomenul na meno vodiča a uviedol, že vozidlo viedol I. Y.. Pamätal si, že aj on ho vyzýval, aby sa podrobil dychovej skúške. Vodič sa skúške podrobil. V čase, kedy vytláčal doklad o výsledku dychovej skúšky sa dostavili funkcionári Obvodného oddelenia PZ, a to riaditeľ spolu so zástupcom. Na miesto sa dostavili z dôvodu, že svedok C. E. telefonoval riaditeľovi. Na miesto prišli až po tom, ako obžalovaný C. J. kolegovi E., s natiahnutou rukou, v ktorej mal bankovku hovoril, že nech urobí tak, aby bolo dobre. Takéto správanie sa obžalovaného nie len videl, ale aj počul a bolo v čase, kedy vyzýval svedka I. Y., aby sa podrobil dychovej skúške.

Uviedol, že maximálne 5 alebo 7 metrov bol vzdialený od obžalovaného C. J. aj svedka C. E. v čase, kedy obžalovaný s natiahnutou rukou, držiac v nej bankovku, hovoril kolegovi, aby urobil tak, aby dobre bolo. Pamätal si, že ešte pred tým, než obžalovaný pristúpil ku svedkovi C. E., videl obžalovaného ako sa nahol do motorového vozidla svedka I. Y..

Svedok uviedol, že sa pre časový odstup nevie podrobne k zákroku vyjadriť, ale o tom, ako prebiehal zákrok spolu so svedkom E. spísali úradný záznam, v ktorom podrobne uviedli priebeh celej udalosti.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku súd na návrh a so súhlasom prokurátorky a obžalovaného prečítal zápisnicu o výpovedi svedkyne T. T. zo dňa 03.02.2017, ako aj výpoveď svedka I. Y. zo dňa 07.02.2017.

Svedkyňa T. T. vypovedala, že v stredu dňa 01.02.2017 okolo 22.00 h šla do herne RIO v Lučenci. Sadla si a pri vedľajšom stole sedeli jeden muž a dievča asi menom N.. Dovtedy ich nepoznala. Po nejakom čase si k sebe prisadli a zoznámili sa. Potom do herne prišiel ďalší muž, ktorý ich poznal a prisadol si k nim. Jeden z nich sa volal C. a druhý I.. Niečo spolu vypili a potom sa dohodli, že sa pôjdu spolu najesť do Zvolena. Keď vyšli z herne, nastúpili do nejakého auta. Auto otvoril jeden z mužov, sadol si na miesto vodiča a vedľa neho si sadla N.. Vodič bol ten, čo sedel v herni s N.. Ona s tým druhým mužom si sadli dozadu. Keď prešli asi 2 bloky, zastavili ich policajti. Jeden policajt prišiel k vodičovi a pýtal si od neho občiansky a vodičák. On vystúpil a policajtom vravel, že nešoféroval, že sa vymenili s tým, čo sedí vzadu. Potom policajti išli do svojho auta a ten vodič, čo sedel vpredu si sadol naspäť na miesto. Potom sa chlapci v aute začali dohadovať, a odovzdávali si peniaze. Peniaze dával chlapec, čo sedel vpredu na mieste vodiča. Dával ich tomu druhému, čo sedel vedľa nej. Koľko peňazí mu dával nevidela, iba videla, že mu nejaké dával. Boli to papierové peniaze. Medzi sebou komunikovali po cigánsky a pretože dobre po cigánsky nevedela, všetkému nerozumela. Pochopila však, že peniaze mali byť na podplatenie policajtov. Potom obidvaja vystúpili z auta a rozprávali sa s policajtm. O čom sa rozprávali, nevedela uviesť, lebo do auta ich nebolo počuť. Po chvíli vyšla z auta, potrebovala ísť na toaletu, policajti jej to nedovolili a preto povedala chlapcom, aby neklamali a povedali pravdu kto šoféroval. Potom prišlo ďalšie policajné auto, ktoré zobralo ju a vodiča na obvodné oddelenie. Ďalších dvoch zobrali tí, ktorí ich zastavili. Keď už boli na obvodnom oddelení, tak ten vodič stále zatíkal, že on nešoféroval. Na otázky vyšetrovateľa vypovedala, že vodič sa s tým, čo sedel pri nej dohovárал, aby to zobral na seba, pričom peniaze si od vodiča pýtal ten, čo sedel pri nej. Na otázku, akým spôsobom pýtal peniaze odpovedala, že po cigánsky mu povedal, nech mu dá peniaze, že to pôjde vybaviť.

Svedok I. Y. vypovedal, že on, C. J., N. K. a ešte nejaké dievča sedeli v herni RIO na Železničnej ulici. To dievča nepoznal. T. prišiel do herni J., venoval sa tomu dievčaťu. Potom z herni odišli motorovým vozidlom, ktoré on šoféroval. Vedľa neho sedela N. K., vzadu sedeli C. J. a to dievča. Po pár metroch ich zastavila policajná hliadka. Priznal, že v tom čase mal zákaz viesť motorové vozidlo, preto sa zľakol policajtov a pri kontrole policajtom povedal, že šofér bol „C.“. Policajti vedeli, že šoféroval on. Tiež vedeli, že auto zn. Renault Laguna bolo jeho. Policajti na mieste, kde ich zastavili, povedali, aby všetci vystúpili z auta a žiadali ich, aby sa podrobili dychovej skúške. Keď policajtom J. tvrdil, že on šoféroval, tak mu povedali, aby neklamal. Keďže mu bola zima, opýtal sa, či si môže sadnúť do auta. V aute potom sedel on, N. a T. a J. sa s policajtmí rozprával, slovne sa s nimi naťahoval. Nevedel o tom, že by bol niekto policajtov podplácal, nič nevidel ani nepočul. V čase, kedy sedeli všetci traja v aute, mali otvorené predné okno na mieste šoféra. V tom čase sedel už vzadu, pretože C. J. policajtom vravel, že on šoféroval. Nevedel, či J. mal pri sebe nejaké peniaze. On mal pri sebe cez 1 000.-€ v 100-eurových bankovkách. J. peniaze nepožičiaval a keby si bol chcel peniaze požičať, požičal by mu. V herni vypil 3 alebo 4 poldeci tatranského čaju, bol pripitý. Aj J. pil, jeho „to chytilo trochu viac,“ viac mu išiel jazyk a veľa rozprával. Policajnú hliadku si všimol len vtedy, keď pri nich zastavila. Počas jazdy si policajné auto nevšimol. Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku a to úradný záznam zo dňa 02.02.2017, ktorý spísal svedok C. E. a svedok Bc. C. C.. Z jeho obsahu vyplynuli tie skutočnosti, o ktorých vypovedali obaja svedkovia. Obžalovaný C. J. bol dňa 02.02.2017 o 10.45 h zadržaný a bola mu obmedzená osobná sloboda, ktorá skutočnosť bola zrejماً zo zápisnice zo dňa 02.02.2017 a o 16.25 h bol zo zadržania prepustený. Z dvoch potvrdení o výsledku dychovej skúšky bolo zistiteľné, že u obžalovaného dňa 02.02.2017 o 01.30 h bola nameraná hodnota 0.08 mg/l a o 09.31 h bola nameraná hodnota 0.00 mg/l. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 02.02.2017 zo skutkovej vety vyplynulo, že svedok Y. sa len na opakovanú výzvu podrobil dychovej skúške na Hviezdoslavovej ulici. Dychová skúška dopadla s pozitívnym výsledkom 0.35 mg/l. Y. v čase, kedy bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške tvrdil, že nešoféroval. Mal uložený zákaz vedenia motorového vozidla do 15.06.2021. I. Y. bola zakázaná ďalšia jazda, vodičský preukaz mu nebol zadržaný, lebo nie je jeho držiteľom. Na hlavnom pojednávaní bola oboznámená aj evidenčná karta obžalovaného C. J., z ktorej vyplynulo, že je držiteľom vodičského preukazu odo dňa 20.02.2008 a v šiestich prípadoch bol riešený uložením blokovej pokuty. V mieste bydliska je o ňom známe, že je rozvedený, otcom jedného dieťaťa, iné údaje v mieste bydliska nie sú o ňom známe. V ústrednej evidencii priestupkov MV má evidované dva záznamy z marca 2015 a marca 2017. V registri trestov má 2 záznamy. Prvé odsúdenie má zahladené a druhý krát bol odsúdený v roku 2016. Súd si vyžiadal spisový materiál z Okresného súdu Lučenec, evidovaný pod sp. zn. 2T 116/2016. Z rozsudku zo dňa 04.10.2016 bolo zistiteľné, že obžalovaný C. J. bol uznaný za vinného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a bol mu podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov. Výkon trestu mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.10.2016. Skúšobná doba odsúdenému plynie do 06.10.2018.

-

Po takto vykonanom dokazovaní hodnotil súd vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne a dospel k tým skutkovým záverom, ako to bolo prv uvedené. Vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný C. J.. Súd mal zato, že obhajoba obžalovaného C. J. bola bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená. Výpovede svedkov, príslušníkov PZ, ako aj výpovede svedkov Y. a T. vzájomne do seba zapadali. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný si od svedka Y. požičal peniaze, ktoré ponúkol ako úplatok svedkovi C. E. a to aj napriek tomu, že svedok Y. tvrdil, že obžalovanému peniaze nedával. Neboli zistené žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné spochybňovať vierohodnosť výpovede svedkov E., Bc. C., ako aj svedkyne T.. O tom, akým spôsobom získal obžalovaný J. peniaze vypovedala svedkyňa T., ktorej výpoveď plne korešpondovala s výpoveďami svedkov E. a Bc. C..

§ 333

(1) Kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

(2) Odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania, alebo
- b) voči verejnému činiteľovi.

Obžalovaný C. J. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a preto ho súd z tohto prečinu uznal vinným.

V konkrétnom prípade ide o trestný čin, ktorého skutková podstata je naplnená iba v prípade úmyselného zavinenia páchatel'a. Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia - priamy a nepriamy úmysel (§ 15 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Páchatel' koná v priamom úmysle, ak chce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. V prípade nepriameho úmyslu páchatel' vie, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzročený.

Dostatočným spôsobom bolo preukázané, že obžalovaný C. J. od samého začiatku po tom, ako bolo motorové vozidlo, v ktorom sa viedol, zastavené policajnou hliadkou, táto vyžadovala od vodiča I. Y., aby sa podrobil kontrole - preukázaním sa dokladov, ktoré ho oprávňovali na vedenie motorového vozidla a zároveň bol požiadaný, aby sa podrobil dychovej skúške. Obžalovaný bol svedkom toho, ako sa svedok Y. odmietal podrobiť dychovej skúške s nepravdivým tvrdením, že on motorové vozidlo nevedol a že ho viedol obžalovaný. Obžalovaný C. J. miesto toho, aby nezasahoval do kontroly, ktorú vykonávali príslušníci PZ, z vozidla vyšiel a viackrát sa pýtal príslušníkov PZ, či sa vec nedá vybaviť nejako inak, aby bolo dobre a aby nemal nikto problém, teda aby nemal problém vodič I. Y.. Obžalovaný v snahe „pomôcť“ I. Y. na mieste svedkovi C. E. vystretím pravej ruky podával úplatok v minimálnej hodnote 100.-€ so slovami „tu máte a urobte tak, aby bolo dobre.“ Podľa názoru súdu obžalovaný C. J. konal v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a) Trestného zákona.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti, najmä na ďalších možných páchatel'ov podobnej trestnej činnosti a zároveň ich odradiť od páchania trestných činov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného nezistil poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovení § 36 a § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia, súd na toto odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadol aj vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Z dikcie ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že ustanovenie odseku 1 (o možnosti podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Predmetnej trestnej činnosti sa obžalovaný C. J. dopustil počas plynutia skúšobnej doby. Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody, ktorý mu vymeral na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 rokov. Takto vymeraný trest považoval za dostatočný a primeraný.

Pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje v lehote 15 dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Prokurátor môže podať odvolanie pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho

napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený. O odvolaní rozhodne Najvyšší súd Slovenskej republiky.